Evanghelia de azi ne arată marea bunătate a lui Dumnezeu care iartă oamenilor greşelile lor şi în acelaşi timp datoria oamenilor de a ierta şi ei la rândul lor greşelile altora.

Iubirea de Dumnezeu şi iubirea de aproapele, sunt poruncile cele mai mari din Sfânta Evanghelie care stau la temelia mântuirii noastre.

Iertarea este o podoabă aleasă a sufletului omenesc. Această floare sfântă a creştinătăţii a fost sădită şi crescută la izvoarele limpezi ale iubirii lui Hristos.

Dacă vei fi ispitit vreodată să întrebi şi tu, ca şi Petru: “Doamne, de câte ori voi ierta?”, nu aştepta răspuns, ci priveşte către crucea răstignirii, care-şi întinde braţele să cuprindă în îmbrăţişarea-i caldă toate păcatele acestei lumi, deci şi ale tale. Ea îţi va şopti: “De şaptezeci de ori câte şapte!”. Crucea este uşa Împărăţiei cerurilor.

Mila este una din faptele bune care izvorăşte din dragoste.

Ştiind toate acestea şi scriind în inima noastră pilda biblică, la fiecare amintire de răul ce am suferit de la alţii, totdeauna să ne aducem aminte de cele cu care noi înşine am mâniat pe Domnul. Frica pentru propriile noastre păcate uşor va domoli mânia noastră pentru greşelile altora. Iar dacă totuşi voim să gândim Ia greşeli, să gândim la ale noastre proprii.

Dacă gândim la păcatele noastre, atunci nu ne vom aminti greşelile altora. Dacă, dimpotrivă, noi uităm păcatele noastre proprii, cu atât mai lesne cădem în osândirea altora.

Noi ştim că în duhul Evangheliei iertarea înseamnă vindecare.

Iertarea este un dar divin.

Din inimă să ierţi! Sfinţii Părinţi ne spun că iertarea este fiica mai mare a dragostei. Cine nu poate ierta, acela nu poate nici să iubească. Şi cine nu-i poate iubi pe oameni, acela nu-L poate iubi

nici pe Dumnezeu. Părinţii spun că inima este locul lui Dumnezeu, locaşul, casa lui Dumnezeu. Eu nu pot fi vindecat decât atunci când inima mea a devenit locaşul iubirii lui Dumnezeu; al iubirii Logosului, iubirea lui Hristos;

Domnul Hristos ne-a dat pildă de iertare chiar cu viaţa Sa. El a iertat pe toţi păcătoşii şi chiar pe vrăjmaşii lui Dumnezeu când a fost scuipat în faţă, hulit şi batjocorit, bătut cu bice şi condamnat la moarte, încununat cu spini, răstignit şi pus la un loc cu tâlharii, El se roagă Tatălui Ceresc şi-I cere să le ierte tot păcatul, pentru că nu ştiu ce fac. Iată pilde de răbdare pentru noi.

Doamne, dă-ne adevărata iertare, care înseamnă vindecarea tuturor, „izbăvirea de cel rău”. Amin!

Să rugăm pe Dumnezeul dragostei şi pe Fiul lui Dumnezeu, care S-a răstignit pe cruce din dragoste pentru noi, să ne împace pe toţi în numele Său, ştiind că dragostea nu moare niciodată! Amin.

Să ne rugăm lui Dumnezeu ca să ne dăruiască puterea de a ierta greşelile semenilor noştri, gândindu-ne cât de mari sunt greşelile noastre pe care ni le iartă El, în timp ce noi nu suntem în stare să iertăm nici greşelile mici ale semenilor noştri. Având lumina Evangheliei de azi adunată în sufletele noastre, să ne rugăm lui Dumnezeu Tatăl zicând: 'şi ne iartă păcatele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel viclean' (Matei 6, 12-13). Amin!